

EMINA ELEZOVIĆ
SRCE ZAPUŠTENO KAO MALINJAK

EMINA ELEZOVIĆ
SRCE ZAPUŠTENOM KAO MALINJAK

Izdavač:
Imprimatur d.o.o.
Miše Stupara 4
Banja Luka
info@imprimatur.ba

Za izdavača: Boris Maksimović

Lektura: Sonja Lero Maksimović

Dizajn korica: Santeri Sarjanen

Fotografija na koricama: Tajana Dedić-Starović Ostić

Grafička priprema: Sonja Lero Maksimović

Štampa: Markos Design & Print Studio

Za štampariju: Igor Jakovljević

Tiraž: 300

Godina: 2022.

ISBN: 978-99976-53-27-7

Distributer za Srbiju:
BIBLIONER d.o.o.
Dunavski kej 12, 11000 Beograd
office@biblioner.rs
011/3284-094, 066/802-13-32

Emina Elezović

SRCE
ZAPUŠTENO
KAO MALINJAK

Mojim prijateljicama

OPET ĆEMO TRČATI KROZ SUNCOKRETE

Žamor se već utišao i smirila se djeca
Što su horski plakala u meni
Od suza smo mogli da pravimo so
Da na mapi ucrtamo novo more
Ohladilo se željezo i zarasle rane
I dalje bole ali je bolje
Opet će nas nekad uplašiti zvukovi
Kojih nismo znali da se sjećamo
Mi ćemo opet sve
Ne plaši se
Opet ćemo trčati kroz polja
I gledati nebo sa prazne livade
Opet će biti baš kao prije
Opet kasne letovi i
Opet je ljeto i brige su svedene na bore i opekotine od sunca
Zaboravićeš nadam se da hoćeš
Jutra će opet biti spora i dani dugi beskrajni
Smijaćeš se opet
Mrštiti se na mrlje od prženice
Tako smo sretni što smo živi

Pluća se šire izvan prsa
Tako je dobro živjeti
Nismo pobjegli samo smo privilegii
Vraćamo se kući trčeći kroz suncokrete

UPUTSTVA ZA LIČNU HIGIJENU

Krijem se ovog produženog vikenda do vidjećemo kad
Kao da je neka novost
Nestati pa izmisliti sebe ponovo
Vodeći stručnjaci iz osamljivanja kažu da je u promjeni
svog odnosa prema anksioznosti ključno
primjećivati trenutke kad ustanete ili sjednete
i održavati svjesnost promjene položaja
Baš tog momenta kad vas gravitacija povuče
kao crijevo gladnog usisivača
s novom jednokratnom kesom
Kažu samo se nemojte žrtvovati paranoji
Pratim sve a radim po svom
ipak sam ja zaslijepljeni Džozef Smit svoje dnevne sobe
iako često prekratko držim šake pod mlakim mlazom vode
Kupila sam i dvolitarski šampon u eko-frendli ambalaži
da me ne grize savjest kad me već grize zaborav
Zaustim da ti kažem 20 sekundi
ali nisi više tu a i nemaš problema s uputstvima za pravilnu higijenu
Otkad si temeljno i udžbenika vrijedno
oprao ruke od mene

PUSTINJA

Uzalud se čekamo
Uzalud smo sve
Zubima od bijesa želim da pregrizem kablove svih
telefona u gradu
Postoje neke stvari koje su nepravedne i nemaju smisla
kao kad torta koju praviš cijeli dan ispadne na pod
kao cvijeće kad naraste iz sjemena i naprasno odluči
da se objesi
Postoje uzaludnosti koje su nas nečemu naučile
Naša nije bila takva
Poslije tebe sve sam zaboravila
Za šta služi noćni stočić i kako se vežu pertle
Kako se gasi rerna i kuda se ide kući
Kako se zatvaraju prsa i otvara frižider
Sad u mraku sjedim bosih nogu i
ne znam kako da dođem do svoje kuće koja gori
Postoje uzaludnosti koje su nas odvele negdje
A mi smo se vozili danima pustinjama
samo da bismo se na kraju rastali bez riječi
Trčeći bez daha svako na svoju stranu

SKROVIŠTE

Jutros sam se zaputila u nepoznato
Kad sam ostala sama sa sobom voljno i sretno
Umila se i stavila kremu na lice
Obukla nešto što volim a što sam mislila da mi ne stoji
Odvela se na ručak
Najgore smješteni stolovi su oni za jedno
Negdje u ćošku gdje ništa ne vidiš
Kao da si nebitan kad si sam
Meni danas ništa ne smeta jer sam se vratila kući
Neko koga volim me zvao na telefon
Sad nemam vremena
Ni za koga osim za sebe
Prošetala sam i zamislila da je proljeće
Da mi opet glasno cvjeta u prsima
Kao na onom ćošku gdje nude pupoljke nagurane
u plastičnu kantu
Zamislila da je istekla napokon krv divljači što je brstila tijelo
Kad krenem kući pomislila sam
neću uraditi ništa da me još više zavoliš
ja sam već odavno tu
nikad nisam ni odlazila
ja sam dovoljno sasvim dovoljna

SJEĆAŠ LI SE

Sjećaš li se kad sam ti pričala kako se plašim
Dići kredit
Rekao si da tebe nije strah uzeti šeststo hiljada maraka
Za kuću i tako to
Sjećaš li se kako si mi rekao da ne razumiješ kako neko
ne voli jagnjetinu
Oko toga smo se najčešće svađali
Rekla sam ti da idem često negdje sama
i da se uprkos tome uspijem sakriti od sebe
I nastavila sam dalje sama
Počeo si svuda ići sam ali ti se nije sviđalo
Kao meni jagnjetina i kreditna zaduženja
Ti nikad nećeš ništa smjeti sam
Ti možeš voljeti i bez ljubavi
Dok god te ne ostavljam
Dok god mogu da potpišem da ostajem s tobom do smrti
Sjećaš li se koliko smo se mučili da se nađemo u sredini
samo jer smo se naizgled našli
samo jer si pod svaku cijenu htio da budem dobra za tebe
I kako su nas na kraju samo te dvije niti
Čuvale vezane jedno za drugo
Klateći nas iznad grotla samoće

PREDZNAJJE

Šta je ovo što me izgara ovako
Jer sam zaboravila da brojim kad sam pokušala da brojim do 10
Toliko puta sam otišla i vratila se
Onda sam pala na krevet pijana i umorna
Znala sam da ću sutradan
Sjediti u kaputu i piti samo vodu
Mene svaki dan visoko ocarini
Stanem u red da se prijavim za sutra a
Sve sam ovo unaprijed preživjela
Sve već znam i ne možeš me iznenaditi
Sve očekujem i spremam iznenađeno lice
Sve sam već preživjela u ostalih 7 života
a ipak se uvijek iznova iznenadim
S kakvim nefer predznanjem
Idem u susret istim greškama

SLABOST JE LIJEPA SAMO KAD SI JAKA

Slabost je lijepa samo kad si jaka
Dok sa Isakijevske katedrale gledaš mrave
kako se kreću u koncentričnim krugovima
Kako se njiše bezimeno drveće kod kuće Ane Ahmatove
Kako nekad ljepota nastane tamo gdje se tuga kao
rasan miš okoti
Kod njenog starog metalnog šporeta
Pored kojeg si sjedila sama
Tačno u onim danima kad misliš da nikad više nećeš biti isti
Slabost je lijepa preko slika i bljedilo je lijepo preko slika
i naizgled je lijepo sve što mogu da ti pošecerim i kažem
sto puta prežvaćem pa ti zguram u usta
još mlake zalogaje onoga čime te tješim
A oboje znamo da je bezvrijedno
Nemoj ti mene da tetošiš
nemoj ti meni da ne treba da prekrivam sijede
zalud vičeš na mene
ja sam ona što bi se prva sjetila da sudari dva kamena i
dočekala da se pojavi vatra
Slabost je lijepa samo kad si jaka
Slabost je lijepa kad je nemaš

VJERA

Kao kad tučeš mlado maslo pa se skupi na jedno mjesto
tako se u grlu skuplja nepovjerenje
i plaši se
kad joj zvoni telefon
kad dođe pismo
kad joj kažem Hej
ona je preplašena životinja tankih kopita
što pleše ispred nišana koji ne postoji
Ne vjeruje nikome ni riječ ni ime
čak ni kad bismo se legitimisali
čak ni kad bismo se zakleli u tiho još toplo groblje
kad bismo se pred njim rodili i umrli
Sumnja je svuda
u njoj živi tiho i gospodski
kao bivša lisica oko vrata
kao vjerna udovica
Kad krene da diše ona krene da je davi
ako ti povjeruje daje ti život
a to baš i ne može da dà
jer ako je nestane kako će onda
u njoj živjeti sumnja

JA TE NE PREZIREM

Ja ti nikad nisam tražila
da uradiš nešto za mene
osim da mi ne dodaješ pepeljaru kad tražim i
shvatiš da se najvjerojatnije jednom živi
a život poslije ovog je naučno nedokaziv
da riječi i suze nisu dovoljne za bilo šta
pogotovo za umiruće biljke
Ja ti nisam tražila
da zbog mene budeš
Kim Džong Unov vojnik koji maršira van vrste
nego da hodaš prsima ka nebu jer tako želiš i umiješ
ja te ne prezirem
ali te i ne volim više

U LUDILU

U ludilu nekad skidaš ukosnice s orhideja
Stavljaš ih na kosu iza uha
Pređeš cijelih 55 kvadrata stotinu puta
Kao da su dine pustinje Gobi
Pobjegneš u bilo šta što će te prihvatiti
pogotovo ono što ne može da progovori
Otključavaš skidaš kaput pereš ruke
Vijesti melju želudac bilo koga ko ih sluša
Prihvataš se spreja s vodom biljke se naginju ka tebi da zahvale
Je li ovo ta kutija iz koje se ne može
Samo da znate
van nje je druga kutija
Kojoj pužeš uz zidove dok se ne sjetiš gravitacije
Sjećaš se praznika sjećaš se slane kose i kako spavaš na ležaljci
Bezbriznost iščezne čim roditelji prestanu da ti kupuju
futrovane čizme
Sakriješ se iza posla iza gosta iza dosta
Sakriješ se iza svega što bi te primilo
Iza svega što bi te zatupilo
Iza svih koji daju barem minimum
Samo da ne uhvatiš jedan trenutak tišine
Koji će otkriti da si danas zaista loše
To se ne radi ni u ludilu

GRIZ

1 litar mlijeka

10 kašika griza

Šećera po želji

Staviti mlijeko da provri smanjiti vatru i polako dodavati griz dok se ne zgusne, a potom dodati šećer, cimet ili čokoladu po želji.

Vratiš se tamo odakle je poniklo dijete u tebi

Koje se sad nemirno koprca i ljuti

Kuća miriše na djetinjstvo ali nikog drugog nema

Niko se ne smije kao baba kad je pozove sestra

Niko kao otac više ne sklanja tanjire za nama

Dijete u meni ostalo je samo

Da ga nespretno preodgajam

Govorim mu drsko a onda i blago kad vidim da nema druge

Nemoj da se vezuješ za budale nemoj da tražiš ljubav

u kantama za smeće

Nemoj da se grdiš da se mrštiš da se praviš bolesno

Samo da dobiješ pažnju

Vičem na dijete u sebi na sjedalima i pred ogledalima

Plaćemo oboje u tuđa njedra

Tražimo roditelja koji nije znao voljeti

Kažem mu moraš da paziš preko ceste i

s ljudima se nikad ne zna moraš da sklanjaš za sobom i

Moraš da se skloniš kad te ne žele
šta da ti kažem moraš mnogo toga
Sjedimo zajedno jedno od nas ne postoji
Jedno od nas je odrasla žena
U kući u dimu od izgorenog griza